

"Nigdy nie dopuszczajcie do siebie strachu lub rutyny"

Przechodzisz krytyczny etap: odczuwasz nieokreślony lęk; masz trudności w dostosowaniu planu życia do obecnych okoliczności, praca cię przytłacza, tak iż nie wystarczają ci dwadzieścia cztery godziny doby, żeby spełnić wszystkie swoje obowiązki... – Czy próbowałeś iść za radą Apostoła: „Wszystko niech się odbywa godnie i w należyтым porządku”? To znaczy: w obecności Boga, z

Nim, przez Niego i tylko dla
Niego. (Bruzda, 512)

14 stycznia

A jak to jest możliwe — zdajesz się
mnie pytać — żebym działał zawsze
w tym duchu, który mnie
doprowadzi do doskonałości w mojej
pracy zawodowej? Odpowiedź na to
pytanie nie pochodzi ode mnie, lecz
daje ją święty Paweł: *Bądźcie mężni i
umacniajcie się! Wszystkie wasze
sprawy niech się dokonują w miłości.*
Czyńcie wszystko z miłości i
dobrowolnie, nigdy nie
dopuszczajcie do siebie strachu lub
rutyny, służcie naszemu Ojcu—Bogu.

Bardzo lubię powtarzać wiersz, który
zapewne nie należy do poezji
wysokiego lotu, ale — wiem to z
własnego doświadczenia — jest
bardzo trafny: *Życie me wypełnia*

*miłość / a bym szedł tą właśnie
drogą, / zesłał Pan Bóg mi cierpienie./
Miłość bowiem wtedy rośnie, kiedy ją
cierpienia wzmogą. Pozwól, że
powtórzę jeszcze raz: wypełniaj z
Miłością swoje obowiązki zawodowe,
czyń wszystko z Miłości. A jeśli
zachowasz tę miłość, podkreślam,
pomimo gorzkich rozczarowań,
niewdzięczności, niesprawiedliwości,
a nawet klęski, którą poniesiesz na
oczach ludzi — zdumieją cię owoce
twojej pracy. Będą to dojrzałe owoce
— załączki wieczności! (Przyjaciele
Boga, 68)*

Spotykamy niekiedy ludzi dobrych —
lepiej byłoby powiedzieć:
dobrotliwych, którzy zapewniają
słowem, że dążą do szerzenia
wspaniałych ideałów naszej wiary,
lecz w praktyce hołdują bardzo
naiwnie beztroskiej i
powierzchownej postawie w życiu
zawodowym. Gdy spotykamy się z
takimi chrześcijanami *od parady,*

winniśmy im pomagać w sposób życzliwy, a kiedy to będzie konieczne, uciec się do owego ewangelicznego środka — upomnienia braterskiego: *Gdyby komu przydarzył się jaki upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem Ducha, w łagodności sprowadźcie takiego na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie uległ pokusie. Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełnijcie prawo Chrystusowe.* (Przyjaciele Boga, 69)

---

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/nigdy-nie-dopuszczajcie-do-siebie-strachu-lub-ruty/> (31-03-2026)